

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **P. Y.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 1. 2008, č. j. SCPP-4471/C-255-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2008, č. j. 11 Ca 38/2008 - 27,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2008, č. j. 11 Ca 38/2008 - 27, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze. Městský soud odmítl návrh na zrušení citovaného rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím žalovaná změnila rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Ostrava, Oddělení cizinecké policie Ostrava ze dne 6. 11. 2007, č. j. SCPP-1857/OV-X-2007 tak, že žalobci uložila správní vyhoštění s tím, že doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území, byla stanovena na 3 roky. Ve zbylé části pak rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

Městský soud žalobu odmítl s poukazem na § 171 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů

(dále jen „zákon o pobytu cizinců“), podle nějž jsou ze soudního přezkumu vyloučena rozhodnutí o správním vyhoštění, pokud se před zahájením řízení o tomto vyhoštění zdržoval cizinec na území nebo v tranzitním prostoru mezinárodního letiště neoprávněně.

Proti citovanému usnesení podal žalobce kasační stížnost. V ní nejprve poukázal na skutečnost, že soud shledal podmínky pro odmítnutí žaloby, ačkoli se žalobce nacházel v režimu ustanovení § 171 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Zvláštní úprava pro občany Evropské unie nebo jejich rodinné příslušníky přitom zužuje výčet § 171 odst. 1 písm. a) až d) uvedeného zákona tak, že ze soudního přezkumu vylučuje jen taková rozhodnutí o správním vyhoštění, která jsou vydána po dobu platnosti předchozího rozhodnutí o správním vyhoštění. Výklad tohoto ustanovení jiným způsobem, než že se na občany EU a jejich rodinné příslušníky nevztahuje § 171 odst. 1, je nesprávný a nelogický.

Stěžovatel dále namítal, že cizinec, kterému je uloženo správní vyhoštění z důvodu dle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o pobytu cizinců, tedy že pobývá na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, je předmětem celého správního řízení. Pokud by soud s odkazem na § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zkoumal přípustnost žaloby, musel by dle stěžovatele přezkoumat žalované rozhodnutí věcně, neboť jenom na jeho základě lze konstatovat nelegálnost pobytu cizince.

Dále poukázal na skutečnost, že skutková podstata upravující důvod pro udělení správního vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o pobytu cizinců byla jakožto důvod pro uložení správního vyhoštění dodána až na základě rozhodnutí o odvolání změnou rozhodnutí správního orgánu I. stupně a tato pro přípustnost žaloby zásadní otázka tak byla zcela vyloučena z přezkumu (i řádného) v rámci správního řízení, a to i přes výslovný zákaz změny správního rozhodnutí tohoto druhu obsažený v § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“).

Stěžovatel konečně namítl také nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti a v nedostatku důvodů rozhodnutí. Napadené usnesení sice v záhlaví obsahuje správné označení žalobce a žalovaného, avšak na jeho druhé straně soud skutkově hodnotí případ zcela odlišný. Dle stěžovatele je zjevné, že soud rozhodoval na podkladě jiného soudního spisu, případně došlo k záměně jeho obsahu s jiným.

Nejvyšší správní soud považuje kasační stížnost za přípustnou a za důvodnou.

Nejvyšší správní soud se přednostně zabýval poslední ze stěžovatelem uvedených námitek, podle níž je usnesení městského soudu nepřezkoumatelné. Uvedenou námitku shledal důvodnou, protože odůvodnění napadeného usnesení ve své klíčové pasáži zjevně odkazuje na zcela odlišný případ, než o kterém městský soud rozhodoval. Doslova je zde uvedeno: „[Ž]alobkyně přicestovala na území ČR dne 17. 7. 2003 s platným cestovním pasem a vízem s dobou platnosti do dne 9. 8. 2003, které ji opravňovalo k pobytu na území ČR po dobu osmi dnů ode dne vstupu na území ČR (tj. do dne 24. 7. 2003). Po uplynutí uvedené lhůty se žalobkyně zdržovala na území ČR bez platného víza, tedy neoprávněně. Správní řízení o vyhoštění žalobkyně bylo zahájeno dne 5. 9. 2005.“ Ve skutečnosti však soud v dané věci rozhodoval o žalobě podané žalobcem, který, jak Nejvyšší správní soud zjistil ze správního spisu, přicestoval do České republiky bez vstupního víza, v únoru roku 2006. Řízení se žalobcem ve věci správního vyhoštění bylo zahájeno dne 31. 5. 2007. Ostatně městský soud

na uvedené údaje sám odkazuje v rekapitulační části odůvodnění svého usnesení, a to v pasáži, v níž shrnuje obsah vyjádření žalovaného správního orgánu. Z dalších částí odůvodnění však již není vůbec zřejmé, z jakých skutkových okolností ve svém rozhodnutí městský soud vycházel. Vedle právě uvedeného je usnesení městského soudu zatíženo ještě další vadou, a to v samotném záhlaví, z něž nelze vyčíst, v jakém složení soud v dané věci rozhodoval, což představuje další ze základních požadavků, které s. ř. s. klade na rozhodnutí soudů ve správním soudnictví (viz § 54 ve spojitosti s § 55 s. ř. s.). Lze tedy uzavřít, že napadené rozhodnutí je nezákonné z důvodu nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost a pro nedostatek důvodů rozhodnutí, ve smyslu § 103 odst. 1 písm d) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud považoval za daného stavu za předčasné zabývat se dalšími ze stěžovatelem uvedených kasačních námitek.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V tomto řízení je městský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, který byl vysloven v odůvodnění tohoto rozsudku. V dalším řízení tedy městský soud své rozhodnutí řádně odůvodní a bude dbát na to, aby splnilo veškeré pro něj v s. ř. s. předepsané náležitosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2008

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu